

Det forstaar jeg fuldt vel, thi dermed er deres Ret til offentlig Støtte til deres Kasser fra Stat og Kommune faktisk fastslaaet, og derved har man foregrebet den endelige Prøvelse af, om dette indeholder et socialt Problem, som kræver sin Løsning. Det er deri Faren ved Ændringsforlaget bestaar, det er derfor, det er saa overordentlig beklageligt, at vi ikke faar Lejlighed til at foretage en nærmere Prøvelse af det. En saadan bør foretages. Jeg haaber, det skal blive muligt virkelig at faa Spørgsmaalet saaledes belyst, at man kan blive klar over Rækkevidden af det og Rimeligheden i at gaa til dette Skridt. Man gaar til det nu, før man er klar derover, og det er dette, de Partier, som stiller Forslaget, selv bør have Ansvaret for.

Ud fra den Grundopfattelse i denne Sag, som jeg mere end een Gang har givet Udtryk, Villien til med Velvillie nærmere at prøve den, kan jeg heller ikke tilraade nogen at modsætte sig det Skridt, man her agter at gøre, men Ansvaret maa blive deres, som stemmer derfor. Vi reserverer os kun Lejlighed til en nærmere Prøvelse af det hele Problem i den nærmest kommende Tid, og derfor svarer vi: Stemmer ikke. Men Forslagsstillerne maa være paa det rene med, at de med deres Ændringsforslag slaar Princippet fast: Offentlig Støtte fra Stat og Kommune til Arbejdsløsheds-kasser, som ligger ganske udenfor Statens Tilsyn, hvis Præmieydelser og hvis Arbejdsløsheds-hjælp Staten overhovedet ikke har noget Tilsyn med eller Indflydelse paa. Jeg siger: Det er et vidtrækkende Skridt, som trods al Velvillie overfor Funktionærerne bør overvejes nærmere, end Tilfældet har været.

C. J. F. Sven: Jeg maa tilstaa, jeg forstaar ikke rigtig den tilsyneladende Vrede, der har grebet den højtærede Minister over, at dette Ændringsforslag er fremkommet her i Dag. Ved den Ministerkonference, der fandt Sted i Udvalget, fik mine Meningsfæller og jeg det bestemte Indtryk, at den højtærede Minister under ingen Omstændigheder paa nærværende Tidspunkt vilde gaa med til at indføre noget i Loven om disse Funktionærkassers Adgang til at faa Andel i Arbejdsløshedsfondens Renteindtægt. Hvis det er rigtigt — og jeg tror ikke, den højtærede Minister tør bestride det —, kan det jo overhovedet ikke være kommet den højtærede Minister overraskende, at vi i Dag stiller dette Ændringsforslag; men er det ikke kommet overraskende, er der heller ikke Grund til Vrede.

For øvrigt vil jeg gerne sige til den

højtærede Minister, at hvis den højtærede Minister ønsker en Udsættelse for at faa Tid til at sætte sig ind i dette i øvrigt ret overskuelige Ændringsforslag, skal vi med den største Fornøjelse yde vor Medvirken dertil. Jeg gaar ogsaa ud fra, at Ledelsen i dette høje Ting vil være forstaaende, saaledes, at hvis den højtærede Minister ønsker f. Eks. Udsættelse af denne Sags Behandling til paa Fredag, vil det ikke være uopnaaeligt.

Jeg maa fortsat bestride, at det her drejer sig om en ny social Opgave, lige saa lidt som man herved faktisk fastslaar, at Funktionærkasserne har Adgang til en Lovændring gaaende ud paa, at det ordinære Tilskud fra Stat og Kommuner til Arbejdsløsheds-kasserne ogsaa skulde komme Funktionærkasserne til gode. Det slaas aldeles ikke fast ved disse Ændringsforslag, aldeles ikke.

Men jeg vil i øvrigt sige, at naar den højtærede Minister er saa forfærdelig bange for at faa disse Ændringsforslag vedtaget, fordi der heri skulde ligge et vist Forudløfte, saa huer den velvillige Behandling, som den højtærede Minister i øvrigt siger vil blive selve Princippet til Del, mig ikke saa meget. Hvor meget kan man saa lægge i den velvillige Behandling? For naar den højtærede Minister vil gaa til Opgavens Løsning med en saadan Ængstelse, at han end ikke tør acceptere et Forslag som dette for ikke at faa Sagen præjudiceret, saa tror jeg rigtignok, at hvor velvillig denne Behandling end efter Ministerens Udtalelser vil forme sig, vil den finde Sted under en saadan Ængstelse for at komme for langt ud, at man ikke kan nære særlig Tro til, at den skulde medføre praktiske Resultater.

Dahlgaard: Jeg maa give det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven Ret i, at ved det, der her foreligger, er der ikke givet nogen principiel Fastsættelse af det Princip, at de Kasser, her er Tale om, kan faa Støtte fra Stat og Kommuner. Det, her fastslaas, er, at de kan faa Støtte fra den Arbejdsløshedsfond, som ikke mere faar Tilskud hverken fra Stat eller Kommuner, men fremtidig alene faar Bidrag fra Arbejdsgiverne. Den højtærede Minister har jo ogsaa selv erkendt, at netop deri, at disse Penge tilvejebringes gennem Bidrag fra Arbejdsgiverne, ligger Begrundelsen for, at Funktionærkasserne skulde kunne faa Støtte derfra.

Naar den højtærede Minister giver det Udseende af, at der her foreligger en Overrumpling ved det stillede Ændringsforslag, maa jeg sige, at det begriber jeg ikke. I